

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Martiny Küchlerové, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **L. Ch.**
zastoupena JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. ledna 2021, č. j. KUKHK-4028/DS/2021-3/Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 27. 11. 2020, sp. zn. SZ MMHK/143622/2020 OD3/JC MMHK/196778/2020, jímž zamítl námitky žalobkyně proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče jako nedůvodné, a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních

komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), ke dni 16. 7. 2020 potvrdil.

II. Obsah žaloby

1. Žalobkyně v podané žalobě namítala, že byla napadeným rozhodnutím zkrácena na svých právech. Žalobní námítka rozdělila do dvou okruhů. V prvním z nich namítala, že žalovaný nerespektoval uvedené odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky - rozhodnutími jiných správních orgánů, která jsou dle jejího názoru na posouzení její věci přílehlavá. Konkrétně se jednalo o rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č.j. KUJC-24343/2020, Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č.j. HLUC/00590/2020/OD/VO, rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č.j. MUCE 20786/2019 SO a rozhodnutí Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019, č.j. ŘP/741/19-16/Ka. Citovaná rozhodnutí se vztahovala ke skutkově obdobným věcem, přičemž uvedené správní orgány u jednotlivých rozhodnutí posuzovaly i dílčí podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních). Konstatované závěry správních orgánů obsažené v citovaných rozhodnutích, o vadách pokutových bloků způsobujících jejich nezpůsobilost být řádnými podklady pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, tak měl vzít v potaz i žalovaný. Žalobkyně se domnívá, že mezi správními orgány by měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. V tomto směru poukázala na zásadu legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech shodných či obdobných postupovat a rozhodovat shodně.
2. Druhým okruhem žalobních námitek žalobkyně brojila proti konkrétním podkladům (jednotlivým pokutovým blokům), které považuje za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Úvodem poukázala na rozhodnutí v blokových řízeních jiných účastníků (v žalobě identifikována číslem série a číslem bloku), která učinila přílohou své žaloby a která nesplňují dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Dle názoru žalobkyně by z rozhodnutí měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument žalovaného, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, je dle jejího názoru nesprávný.
3. Žalobkyně uvedla několik příkladů nezpůsobilosti podkladu pro rozhodnutí při jednání přestupců (konkrétně při překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci, mimo obec a v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti stanovené místní úpravou; v případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem a v případě porušení být za jízdy připoután bezpečnostním pásem) a vymezila, jaké formulace popisu přestupkového jednání v rozhodnutí jsou v těchto vzorových případech nedostatečné. Zdůraznila, že z rozhodnutí musí být zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a že údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.
4. Dále popsala vady jednotlivých podkladů pro záznam bodů do registru řidičů v jejím případě, konkrétně pokutových bloků ze dne 16. 7. 2020, 8. 5. 2020, 27. 7. 2019 (*poznámka soudu: uvedeno dvakrát, zřejmě namísto pokutového bloku ze dne 20. 8. 2018*) a 8. 5. 2018. Přestupkové jednání se ve dvou případech týkalo porušení povinnosti nedržet

za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem, v jednom případě porušení povinnosti být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem a v jednom, resp. ve dvou případech překročení nejvyšší povolené rychlosti. Vznesené námitky byly ke všem pokutovým blokům v zásadě totožné. Žalobkyně poukazovala na následující pochybení:

5. Nejdříve uvedla, že v kolonkách 1 až 4 pokutových bloků není přesně zjištěna osoba přestupce. Údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například rodné číslo a datum narození. Nedostatečné je i ověření totožnosti přestupce.
6. V kolonce 5 není přesně zjištěna doba spáchání přestupku. Údaje o datu a času spáchání přestupku nejsou uvedeny nebo jsou vlivem zápisu nečitelné nebo nejsou uvedeny kompletně. Dále není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku. Název obce je neúplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, což platí i pro název ulice, na které mělo k přestupkovým jednáním dojít. Z popisu přestupkových jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti absentuje nebo je dle žalobkyně zapsaná ve zkratkovitém zápisu, přičemž není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 6, § 7 či § 18 zákona o silničním provozu, nikoli však jakého bodu či písmena.
7. V kolonce 6 je dle žalobkyně uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měla jako přestupce dopustit a vyplývá z ní pouze označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání považuje za vadu značnou. Dále namítá, že provedený zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání a že údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti zápisu také částečně nečitelné.
8. V kolonce 7 není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.
9. V kolonce 8 není zcela zřetelná výše uložené sankce (číslem i slovy), a není tak možné ověřit, zda spolu uvedené údaje korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
10. V kolonkách 9-11 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu nelze přezkoumat, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí přestupcem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, není z něj zřetelný ani podpis přestupce, jenž prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
11. Žalobkyně tak zpochybňuje způsobnost výše uvedených pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny. Poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, v němž je mimo jiné uvedeno: „*S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se*

tak s pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to ničeho nemění.“ Podle názoru žalobkyně tak nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobkyně právě případ shora citovaných pokutových bloků.

12. Navrhla proto, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a zavázal jej k náhradě nákladů řízení žalobkyni.
13. Žalobkyně současně požádala o přiznání odkladného účinku žalobě. Této žádosti krajský soud usnesením ze dne 31. 3. 2021, č. j. 30 A 13/2021-53, které nabylo právní moci dne 6. 4. 2021, nevyhověl.

III. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul dosavadní průběh řízení před správními orgány včetně specifikace všech přestupkových jednání žalobkyně. Plně odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, v němž se věci podrobně zabýval.
15. Žalovaný setrval na stanovisku, že popsaná specifikace přestupkových jednání žalobkyně splňuje požadavek dostatečné individualizace skutků, neboť z kombinace všech na příkazovém bloku na místě uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobkyně jako přestupce dopustila, a kdy se tak stalo. Zákonem požadované údaje jsou na příkazových blocích na místě identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoliv pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Navrhl proto, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “s. ř. s.”). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně ani žalovaný nevyjádřili nesouhlas s takovým postupem (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). O věci usoudil následovně.
17. Ze spisu správního orgánu I. stupně krajský soud zjistil, že žalobkyně podala námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Současně požádala o doplnění spisového materiálu o rozhodnutí, kterými měla být uznána vinnou z přestupků. Správní orgán I. stupně vyžádal od příslušných orgánů podkladová rozhodnutí (pokutové bloky), na jejichž základě byly žalobkyni provedeny záznamy bodů a svým rozhodnutím ze dne 27. 11. 2020 námitky žalobkyně proti záznamu bodů zamítl jako nedůvodné, a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů potvrdil. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V jeho odůvodnění zrekapituloval obsah jednotlivých pokutových bloků a konstatoval, že všechny jsou způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobkyně). K pokutovým blokům se krajský soud vyjádří níže při vypořádání žalobních námitek.

18. Předně krajský soud připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobkyně konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu; k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54, nebo ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42 (veškerá judikatura Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozhodnutí je dostupná na www.nssoud.cz).
19. Pokud žalobkyně v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázala na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Uvedené stanovisko vyslovil i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, který konstatoval, že: *„Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby... . míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobkyně spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*
20. V návaznosti na shora uvedené krajský soud konstatuje, že první žalobní námitka je zcela abstraktní a obecná bez konkrétní souvislosti s osobou žalobkyně, netýká se skutkových okolností projednávané věci. Obecnost této žalobní námitky znemožňuje soudu, aby na ni konkrétněji reagoval. Žalobkyně namítala, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky, aniž by uvedla souvislost těchto důkazních prostředků s jejím řízením. Žalobkyně v žalobě namítala, že těmito důkazními prostředky měla být výše označená rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje, rozhodnutí Městského úřadu Hlučín a Černošice a Magistrátu města Kladna (viz výše bod 2. tohoto rozsudku), která přiložila ke své žalobě.
21. Krajský soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobkyně ve svém odvolání uvedla: *„Správní orgány jsou povinny dodržovat princip předvídatelnosti ve své úřední činnosti a mají tedy povinnost posuzovat stejné případy shodně a rozhodovat ve skutkově obdobných případech totožně. Za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje, které se v obdobných případech zabývaly otázkou způsobilosti jednotlivých rozhodnutí pro záznam do bodového hodnocení účastníka.“* Žalobkyně jednak žádné z rozhodnutí těchto krajských úřadů ve svém odvolání nespecifikovala a rovněž žádné z nich nepřiložila ke svému odvolání. Nebylo tak zřejmé, o jaké vady podkladů se mělo jednat, jakou mají souvislost s věcí žalobkyně a jaké závěry z toho měl žalovaný vyvodit. Krajský soud konstatuje, že to není zřejmé ani jemu. Uvedená rozhodnutí se týkají jiných přestupců, nemají žádnou přímou souvislost s osobou žalobkyně, ani skutkovou souvislost s nyní projednávanou věcí, přičemž žalobkyně ani v žalobě žádné bližší vysvětlení neposkytla. Je to právě individualizace a jasná specifikace námitek ze strany

účastníka, která vede správní orgány, a poté i soudy, k povinnosti na konkrétní námitky a výhrady jasně a konkrétně reagovat.

22. Druhý okruh žalobních námitek se týkal přezkumu konkrétních pokutových bloků žalobkyně.

Podle § 123f zákona o silničním provozu (1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. (2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. (3) Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

23. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, stanovil rozsah řízení o námitkách následovně: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší a než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů, jak správně uvádí stěžovatel.*“

24. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59).

25. V konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu se uvádí (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího

soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého „rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věť druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“ Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném rozsudku č. j. 7 As 94/2012-20, dále uvedl, že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedeným odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“

26. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013. č. j. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“

27. Je třeba zdůraznit, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje řízení o opravném prostředku proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.

28. Žalobkyně v nyní projednávané věci namítala, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny a není tedy zřejmé komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací. Žalobkyně v tomto směru poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Žalobkyně se však mylí, pokud z citovaného rozsudku dovozuje nepřipustnost strohých a zkratkovitých formulací. Naopak i v uvedeném rozsudku jmenovaný soud s poukazem na svoji dřívější judikaturu výslovně uvedl pod bodem [22], že *„s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce...Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“*
29. V dané věci posuzoval krajský soud s ohledem na obsah žaloby zákonnost a správnost postupu správních orgánů při posuzování podkladů pro záznam bodů u žalobkyně do registru řidičů celkem ve čtyřech případech přestupků spáchaných a projednaných v blokovém řízení ve dnech 16. 7. 2020, 8. 5. 2020, 27. 7. 2019, a 8. 5. 2018 [přestupek ze dne 20. 8. 2018 (2 body), který byl zahrnut do celkově dosažených 12 bodů, žalobkyně nenapadla]. Krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení žalobkyně (coby přestupce), její datum narození a adresa místa jejího pobytu. Vyjma pokutového bloku ze dne 8. 5. 2018 (a ze dne 20. 8. 2018), jak je uvedeno níže, je na nich uvedeno ověření totožnosti dle občanského (nebo i řidičského) průkazu. Žalobkyně podpisem pokutového bloku dala jednoznačně najevo, že údaje o její osobě tam uvedené odpovídají skutečnosti. Krajský soud proto nepřisvědčil námitce žalobkyně, že v kolonkách 1 až 4 není přesně zjištěna osoba přestupce, ani tomu, že údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje jako například rodné číslo a datum narození. Dle názoru krajského soudu všechny dotčené pokutové bloky zcela jasně označují všechny nezbytné údaje o žalobkyni.
30. Z obsahu pokutových bloků soudu nevznikla žádná pochybnost ani ohledně popisu místa, kde mělo dojít ke spáchání předmětných přestupků (v podrobnostech níže).
31. Stejně tak neobstojí námitka vadné právní kvalifikace přestupku, pokud je na pokutovém bloku specifikována jako „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“ nebo „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“ nebo „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“ či „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“ S ohledem na shora citované právní závěry plynoucí z judikatury Nejvyššího správního soudu považuje krajský soud takovou právní kvalifikaci spáchaného přestupku za naprosto jasnou a dostačující. Je nepochybné, že žalobkyně v takových případech spáchala přestupek vymezený v § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1, 3 nebo 4, anebo přestupek vymezený v § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Konečně stejně tak není nutné trvat na formulaci právní kvalifikace např. „§ 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“, jak požadovala žalobkyně. S ohledem na omezené místo pro zápis v příslušné kolonce zcela postačí zaznamenat takový údaj na pokutový blok v podobě „§ 7/1c z. č. 361/2000 Sb.“ Z uvedeného je zcela zřejmé, jaké ustanovení zákona o silničním provozu v takovém případě pokutovaný řidič nedodržel (v podrobnostech viz níže). Nelze proto přisvědčit námitce žalobkyně, že není zřejmé, za jaké jednání byla blokovou pokutou postižena.
32. Ve světle shora uvedeného krajský soud přistoupil k posouzení náležitostí jednotlivých pokutových bloků, které byly žalobkyní zpochybňovány.

33. **Pokud jde o přestupkové jednání ze dne 16. 7. 2020** (2 body) krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že na pokutovém bloku je vyplněna doba spáchání přestupku (21:25 hod), místo (Hradec Králové, ul. Malšovická), je uvedena registrační značka vozidla (X) a přestupek je popsán: „*porušila § 7/1c z. č. 361/2000 Sb. - za jízdy držela v ruce telefon*“. Pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1f 1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“. Dle krajského soudu tak není pochyb o tom, kdy a kde došlo ke spáchání přestupku a jakého deliktního jednání po stránce skutkové se žalobkyně dopustila a jaká je jeho právní kvalifikace [tj., že spáchala přestupek vymezený v § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu – při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) držela v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení]. Dále je uvedena výše pokuty číselně i slovy (shodně), identifikační číslo a podpis kontrolujícího policisty, otisk úředního razítka, podpis žalobkyně.
34. **Pokud jde o přestupkové jednání ze dne 8. 5. 2020** (2 body), krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že na pokutovém bloku je vyplněna doba spáchání přestupku (12:15 hod), místo (Hradec Králové, ul. Komenského), je uvedena registrační značka vozidla (X) a přestupek je popsán: „*při jízdě vozidlem držení telefonního přístroje*“. Pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1f 1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“. Dle krajského soudu tak není pochyb o tom, kdy a kde došlo ke spáchání přestupku a jakého deliktního jednání po stránce skutkové se žalobkyně dopustila a jaká je jeho právní kvalifikace [tj., že spáchala přestupek vymezený v § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu - při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) držela v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení]. Dále je uvedena výše pokuty číselně i slovy (shodně), identifikační číslo a podpis kontrolujícího policisty, otisk úředního razítka, podpis žalobkyně. Slovně popsaná specifikace přestupkového jednání dle názoru soudu splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na pokutovém bloku uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobkyně jako přestupce dopustila, kdy a kde se tak stalo.
35. **Pokud jde o přestupkové jednání ze dne 27. 7. 2019** (3 body) krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že na pokutovém bloku je vyplněna doba spáchání přestupku (10:45 hod), místo (Hradec Králové, ulice Velká – směr centrum), je uvedena registrační značka vozidla (X) a přestupek je popsán: „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb., - *řidič nepřipoután BP*“. Pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c 1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“. Dle krajského soudu tak není pochyb o tom, kdy a kde došlo ke spáchání přestupku a jakého deliktního jednání po stránce skutkové se žalobkyně dopustila a jaká je jeho právní kvalifikace [tj., že porušila ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, podle kterého je řidič povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, čímž spáchala přestupek vymezený v § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu - jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), porušila povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona]. Dále je uvedena výše pokuty číselně i slovy (shodně), identifikační číslo a podpis kontrolujícího policisty, otisk úředního razítka, podpis žalobkyně.
36. **Pokud jde o přestupkové jednání ze dne 8. 5. 2018** (2 body), krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že na pokutovém bloku jsou v kolonkách 1-3 uvedeny nezbytné údaje o přestupci – žalobkyni. K ověření totožnosti je v kolonce 4 uvedeno: „*náhradní doklad – 487344/CF, ŘP – lustrace*“. V tomto konkrétním případě je zřejmé, že příslušný policista totožnost žalobkyně ověřil z předloženého náhradního dokladu a rovněž

provedl lustraci řidičského průkazu z centrálního registru řidičů a potřebné údaje o žalobkyni, tedy její jméno, datum narození a místo bydliště vyplnil do kolonek 1-3 tohoto pokutového bloku. Dále je vyplněna doba spáchání přestupku (11:59 hod), místo (Hradec Králové, ul. Březhradská čp. 92), je uvedena registrační značka vozidla (X) a přestupek je popsán jako „*Překročení nejvyšší dovolené rychlosti 30 km/h o 15 km/h po odečtení odchyly*“. Pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1f 4, zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“. Podle krajského soudu není pochyb o tom, kdy a kde došlo ke spáchání přestupku, jakého deliktního jednání po stránce skutkové se žalobkyně dopustila a jaká je jeho právní kvalifikace [tj., že porušila povinnost řídit se dopravními značkami (§ 4 písm. c) zákona o silničním provozu], čímž spáchala přestupek vymezený v § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu - překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h]. Dále je uvedena výše pokuty číselně i slovy (shodně), jméno, příjmení, identifikační číslo a podpis kontrolujícího policisty, otisk úředního razítka, podpis žalobkyně. Slovně popsaná specifikace přestupkového jednání dle názoru soudu splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na pokutovém bloku uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobkyně jako přestupce dopustila, kdy a kde se tak stalo.

37. **Pro úplnost soud uvádí i přestupkové jednání ze dne 20. 8. 2018** (3 body), které bylo započítáno do dosažení celkových 12 bodů. Žalobkyně zřejmě omylem v psaní uvedla (podruhé) den přestupkového jednání - 27. 7. 2019. Z obsahu správního spisu soud ověřil, že na pokutovém bloku jsou v kolonkách 1-3 uvedeny nezbytné údaje o přestupci – žalobkyni. K ověření totožnosti je v kolonce 4 uvedeno: „*OP - lustrace PČR, ŘP - lustrace PČR*“. V tomto konkrétním případě je zřejmé, že dotýčný policista totožnost žalobkyně i jejího řidičského průkazu ověřil lustrací z příslušných databází a potřebné údaje o žalobkyni, tedy její jméno, datum narození a místo bydliště vyplnil do kolonek 1-3 tohoto pokutového bloku. Dále je vyplněna doba spáchání přestupku (16:05 hod), místo (Předměřice nad Labem, ul. Průmyslová čp. 271), je uvedena registrační značka vozidla (X) a přestupek je popsán jako „*Překročení nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h o 23 km/h po odečtení odchyly*“. Pokuta byla uložena za přestupek dle „§125c/1f3, zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“ Podle krajského soudu není pochyb o tom, kdy a kde došlo ke spáchání přestupku, jakého deliktního jednání po stránce skutkové se žalobkyně dopustila a jaká je jeho právní kvalifikace (tj., že překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 23 km/h, čímž spáchala přestupek vymezený v § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu - překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20 km/h a více). Dále je uvedena výše pokuty číselně i slovy (shodně), identifikační číslo a podpis kontrolujícího policisty, otisk úředního razítka, podpis žalobkyně. Slovně popsaná specifikace přestupkového jednání dle názoru soudu splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na pokutovém bloku uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobkyně jako přestupce dopustila, kdy a kde se tak stalo.
38. Krajský soud nepřisvědčil ani námitce, že u pokutových bloků není v kolonce 7 přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti. Tento údaj je na všech blocích vyznačen zcela zřetelně, neboť z uvedených možností úmysl/nedbalost (nehodící se škrtněte) je škrtnuto slovo úmysl.
39. Za důvodnou soud neshledal ani námitku směřující proti nejednoznačnému záznamu místa, kde byly napadené pokutové bloky vydány s tím, že vlivem zápisu není

přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí (pokutového bloku) účastníkem byla dle jejího názoru uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, ze kterého také není zřetelný podpis účastníka. Při posouzení této námitky lze odkázat na usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 10. 2011, sp. zn. IV. ÚS 2190/11, v němž Ústavní soud uvedl: *„Pokud jde o náležitosti rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, není dle názoru Ústavního soudu z hlediska dodržení práva na spravedlivý proces zcela nezbytné, aby byly uvedeny veškeré údaje předtištěné na pokutovém bloku (pokud nejde současně o náležitost v zákoně výslovně uvedenou), nýbrž je třeba absenci každého takového údaje proporčně poměřovat ve vztahu k účelu, který má plnit, a zabývat se otázkou, jak se chybějící údaj promítl do práv adresáta takového rozhodnutí. Zde je také třeba mít na zřeteli specifický charakter blokového řízení, jehož zahájení je fakticky v dispozici osoby obviněné ze spáchání přestupku, neboť přestupek je možno tímto způsobem projednat pouze tehdy, považuje-li jej obviněný za spolehlivě zjištěný a nehodlá-li o něm vést další řízení, v němž by byly posuzovány skutkové a právní otázky, a současně souhlasí s uloženou sankcí, což stvrzuje svým podpisem. V opačném případě může obviněný využít svého práva a trvat na projednání přestupku ve správním řízení. V nyní posuzovaném případě stěžovatel s projednáním věci v blokovém řízení souhlasil, ztotožnil se s právní kvalifikací svého jednání i s výší pokuty, která mu byla udělena, což jeho pozici ve vztahu k možnému porušení jeho ústavně zaručených práv do jisté míry oslabuje. Smyslem části pokutového bloku, v níž je předtištěn údaj „jméno, příjmení, funkce“, je identifikovat osobu, která pokutu udělila. To je z hlediska ochrany práv obviněného významné především potud, že je na základě této informace možno zpětně ověřit, zda se jednalo o osobu k takovému úkonu oprávněnou, či případně řešit stížnosti obviněného vůči postupu policejního orgánu. Pro realizaci takto vymezeného účelu, tzn. pro jednoznačnou identifikaci osoby udělující pokutu, její podpis dostahuje, neboť již tato informace umožňuje v případě potřeby příslušnou osobu ztotožnit.“* Přestože se citovaný nálezn Ústavního soudu vztahuje k předchozí právní úpravě (účinné do 30. 6. 2017), lze jej aplikovat i na novou právní úpravu, neboť její smysl a účel spočívající v nutnosti identifikovat oprávněnou úřední osobu zůstává stále stejný. Ve světle těchto závěrů shledal krajský soud i tyto žalobní námitky nedůvodnými. Na všech dotčených pokutových blocích je uvedeno datum vyhotovení pokutového bloku, místo, kde byl sepsán, je opatřen otiskem razítka Policie České republiky, či Městské policie Hradec Králové, dále je uvedeno služební číslo oprávněné osoby a její podpis. Ve spojení s příslušným Oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení dle názoru krajského soudu nelze pochybovat o tom, že uvedené pokutové bloky, které jsou opatřeny úředním razítkem Policie České republiky či Městské policie Hradec Králové, vydal kompetentní správní orgán a podepsala kompetentní pověřená úřední osoba. Všechny výše uvedené údaje jsou na každém pokutovém bloku opatřeny podpisem žalobkyně, která tímto zároveň souhlasila s projednáním přestupku v blokovém řízení a stvrdila převzetí příslušného dokladu. Ostatně žalobkyně ani nenamítala, že by se o její podpis nejednalo.

40. Krajský soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že všechny shora popsané specifikace přestupkových jednání splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobkyně jako přestupce dopustila, a kdy a kde se tak stalo. Zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom

kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobkyni se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupcích (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.

41. S ohledem ke shora uvedené krajskému soudu nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

42. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 31. března 2022

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu